

АНТОН ДОНЕВ
СИЛАТА НА ИЛЮЗИЯТА

chitanka.info

Нервите на Гошо Паркер бяха изпънати и звънтяха така, като че ли шест котки се гонеха по арфа. Пък и имаше за какво. Десет години да работиш като счетоводител в Завода за обезментолване на ментолови цигари, без да вземеш нито един ден отпуск, десет години да робуваш на една жена, две балдъзи, една тъща, три дъщери и една леля от дивия Запад. Десет години да ти чукат сол по главата, че пак си изцапал чергата, че си вдигнал шум на тъщата, че си засегнал самочувствието на балдъзата. Не е малко, ще знаете.

Един ден Гошо Паркер не издържа. Той нацепи телевизора на подпалки, обеси котката на входната врата, изгълта всички бушони от къщата и попадна най-после при д-р Голдуотър, виден специалист по масова и индивидуална психозалитика. След като премина през редица енцефалофонениоскопии, антимиелоортомнемографии и други апарати с още по-дълги имена, лекарят го прие в кабинета си и му се усмихна успокоително:

— Нищо особено. Леко претоварване на нервната система. При това телевизорът ви е застрахован срещу истерични припадъци на зрителите, жена ви вече си купи нова котка, а бушоните бяха без друго изхабени — няма какво да съжалявате за тях. Някакви особени лекарства няма да ви препоръчам. Вие имате нужда само от почивка. Бих могъл да ви предложа екскурзия на износни цени до Северния полюс, разходка до Малайските джунгли, или пък едно леко изхвърляне до Космоса с гарантирано връщане. Но за нас, смятам, ще е най-подходящо следното...

Със заговорническа усмивка д-р Голдуотър извади от папката си една рекламна картичка.

— Това са мои близки приятели — Тъпинс, Дъбинс и синове. О, не че вземам някакъв процент от тях, но се убедих, че те продават чиста стока. При това много мои клиенти се хвалят и пак искат да отидат там. А между впрочем, доколкото зная, вашият пряк началник мистър Скот също се ползува от услугите на тази фирма.

Това, което е добро за началника, разбира се, е добро и за подчинения. Така на другата сутрин Гошо Паркер застана пред вратата на едно светло здание, сред грамаден парк, ограден с висока електротараба. Дори и при дневната светлина през цялата фасада блестеше неонов надпис: „ЦИШИК — ЦЕНТРАЛЕН ИНСТИТУТ ЗА ШАШМИ, ИЛЮЗИЯ И КИБЕРНЕТИКА“.

Гошо беше посрещнат от Тъпинс младши, който го почерпи с коняк за сметка на фирмата, затрупа го с проспекти и ценоразписи и му обясни в какво се състои работата. А тя беше много проста. Благодарение на новия апарат „ШАШ–3“, който се прикачваше с лейкопласт зад лявото слепоочие, човек можеше да се превърне в каквото иска, да попадне в каквато иска среда, да върши каквото му дойде наум и да буйствува в обширния парк колкото време иска. И само срещу 10 долара на час. Това, според писмените мнения на редица професори, академици и член-кореспонденти, било най-последната дума на психотерапията, най-сигурният начин за отстраняване на депресии, импресии и експресии от различна форма. Следваха още много неразбираеми медицински термини, които окончателно убедиха Гошо да бръкне по-дълбоко в портфейла си...

Най-първо Гошо Паркер пожела да отмъсти на всичките си роднини едновременно. Фантазията му започна да работи усилено и той внезапно се оказа полугол, с летна ризница и шлем. В ръцете си държеше камшик, изплетен от говежди жили. Под краката му леко се люлееше палубата на средновековна галера, а към пейките на гребците в тежки пранги бяха приковани жена му, двете балдъзи, тъщата, трите дъщери и лелята от дивия Запад.

— Хайде малките — изрева Гошо на латински и заплющя с камшика по гърбовете им. Галерата полетя някъде по посока на Гибралтар...

Щом се умори да бъде римлянин, Гошо Паркер си спомни далечната младост, когато се бе опивал от ботаниката и бе мечтал да бъде мъничък, толкова мъничък, че да вижда всяко семенце по земята, всяка поричка по листенцата на растенията. Апаратът „ШАШ–3“ заработи акуратно и Гошо се превърна в бръмбарче с лъскави меки крилца, скрити под бронирана капачка. И полетя той из парка, изпи на бърза ръка една капка роса от едно теменужено цветче, напудри се с пращец от лайкучка, полюля се върху една бисерна паяжина. Когато беше най-щастлив, пред него се появи някаква грамадна и отвратителна кокошка, която без да се интересува от това, че Гошо всъщност не е бръмбар, а клиент на ЦИШИК, го погледна ехидно с едното око и... го глътна.

Много труд и енергия изхаби Гошо, докато излезе от кокошката. Външният му вид беше толкова неприличен, даже и за бръмбар, че той

побърза да изключи „ШАШ-3“ и да възстанови човешкия си образ и подобие. Тръгна той към централната ограда на института и може би щеше да стигне безпрепятствено дотам, ако съдбата не се бе препречила пред него. А тя имаше този път форма на едно чудно създание от обратния пол, облечено в ефирна туника от полупрозрачен полиетилен. Нещо зачегърта отвътре сърцето на Гошо. Десет години той не беше поглеждал чужда жена! Десет години бе ял прегорели яхнии, а ето сега...

— Мила — прошепна той. — Три пъти божествена. Вие сте мой идеал, вие...

Той приседна до нея. Девицата скромно наведе мигли. Ръката на Гошо се плъзна по раменете ѝ, а туниката се свлече леко. Девицата трепна.

— Нищо, мила, нищо... Та нали това е само илюзия — прошепна Гошо и стана още по-нападателен. Уви, илюзията се оказа действително само илюзия. В следващия момент Гошо най-първо чу силно плющене, след това разбра, че са му ударили шамар и едва накрая видя пред себе си своя мастит началник, мистър Скот, облечен в дантелени гащички и сутиен.

— Де да го знам, дивакът му с дивак — разправяше после Гошо, — че решил да разглежда света през очите на девица. Де да го знам, че точно на мене ще попадне...

Гошо Паркер смени работата и лекаря си. Сега се чувствава по-добре. Семейството си още не е сменил.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 30/1970 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.